

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ต.๑/๒๕๕๕

วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง นักโทษชาย ทวีศักดิ์ คล้ายสุวรรณ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า นักโทษชาย ทวีศักดิ์ คล้ายสุวรรณ (ผู้ร้อง) อยู่ระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีอาญาของศาลอาญากรุงเทพใต้ให้ลงโทษจำคุก ๓ คดี คือ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๓๖๘/๒๕๔๑ ได้รับโทษและพ้นโทษไปก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๕๐/๒๕๔๘ และคดีหมายเลขแดงที่ ๕๖๕๗/๒๕๔๘ อยู่ระหว่างรับโทษจำคุก และในระหว่างที่รับโทษจำคุกได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ผู้ได้รับโทษและพ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในคดีความผิดนั้น ๆ มาก่อน จากบทบัญญัติดังกล่าวทำให้ผู้ร้องได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ผู้ร้องจึงได้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลอาญากรุงเทพใต้มีคำสั่งกำหนดโทษของผู้ร้องในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๕๐/๒๕๔๘ และคดีหมายเลขแดงที่ ๕๖๕๗/๒๕๔๘ ใหม่

- ๒ -

ศาลอาญากรุงเทพใต้มีคำสั่ง วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ ในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๕๐/๒๕๔๘ ไม่เพิ่มโทษผู้ร้องในคดีตามคำพิพากษานี้อีก เนื่องจากเห็นว่าความผิดที่โจทก์อาศัยเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษผู้ร้องนั้น ผู้ร้องได้ต้องโทษและพ้นโทษไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ โดยให้ถือว่ามิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับคดีหมายเลขแดงที่ ๕๖๕๗/๒๕๔๘ ศาลอาญากรุงเทพใต้มีคำสั่ง วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ยกคำร้องขอให้กำหนดโทษใหม่ของผู้ร้องโดยให้เหตุผลว่าเมื่อศาลพิพากษาคดีถึงที่สุดแล้ว ศาลนั้นจะแก้ไขคำพิพากษาเกี่ยวกับการเพิ่มโทษมิได้ เพราะมิใช่การแก้ไขถ้อยคำที่เขียนหรือพิมพ์ผิดพลาด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) ที่ศาลมีอำนาจยกคดีขึ้นพิจารณาและพิพากษาใหม่ได้แต่อย่างใด

ผู้ร้องเห็นว่า กรณีที่ศาลมีคำสั่งคำร้องในคดีทั้งสองขัดแย้งกันนั้น ทำให้ผู้ร้องเสียสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมายที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้อย่างชัดเจน เป็นการเลือกปฏิบัติ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องไปยังศาลอาญากรุงเทพใต้ ๓ ครั้ง เพื่อพิจารณาแก้ไขคำสั่งศาลเพื่อกำหนดโทษของผู้ร้องใหม่ แต่ไม่ได้รับการพิจารณาและคำร้องของผู้ร้องไม่ได้อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ตรวจการแผ่นดิน และศาลปกครอง แต่ประการใด ผู้ร้องจึงได้ส่งคำร้องมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า การปฏิบัติหน้าที่ของศาลยุติธรรมและการตีความบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ในการกำหนดโทษใหม่ของผู้ร้องไม่ถูกต้อง และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้ นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ของศาลยุติธรรม

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

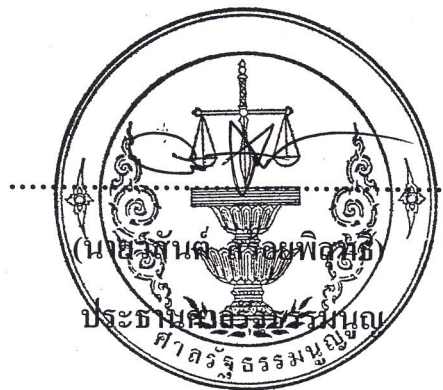
พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของศาลยุติธรรมและการตีความบทบัญญัติแห่งกฎหมาย มิใช่ขอให้วินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด กรณีจึงไม่ต้องด้วยเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

- ๕ -

ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ นั้น ศาลรัฐธรรมนูญมีแนวคำวินิจฉัยไว้แล้วว่า มาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติรับรองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยปริยาย หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมาย ทั้งนี้ บทบัญญัติมาตรา ๒๗ มิได้มีข้อความใดที่รับรองสิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เนื่องจากสิทธิและเสรีภาพที่เป็นเรื่องเฉพาะมีบัญญัติอยู่ในมาตราอื่นของรัฐธรรมนูญนี้แล้ว จึงไม่อาจอ้างหรือโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ ได้ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่รับประเด็นนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

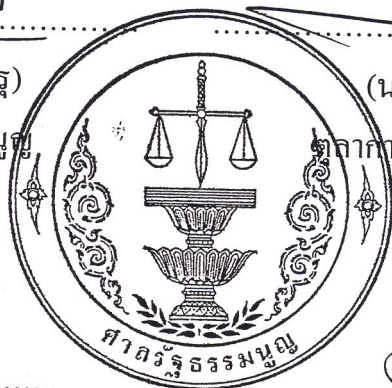
(คำสั่งที่ ๕/๒๕๕๕)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทजार)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอรุณ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจित ชลาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไช้มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ